

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถพัฒนาการด้านร่างกาย (กล้ามเนื้อใหญ่) เรื่องการยืน 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกยืน กลุ่มตัวอย่าง/ กลุ่มเป้าหมาย คือ 1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ที่เข้ามาใช้บริการ ณ หน่วยบริการฟื้นฟู 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี 2) ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ เพศหญิง อายุ 11 ปี ที่เข้ามาใช้บริการ ณ หน่วยบริการฟื้นฟู 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) โปรแกรมการฝึกยืน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบประเมินพัฒนาการเด็กศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี 4) แบบประเมินผลการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 30 วันแบบต่อเนื่อง วันละ 2 ครั้ง ช่วงเช้าเวลา 10.00 น. และช่วงบ่ายเวลา 13.00 น. ครั้งละ 30 นาที รวม 20 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีความสามารถก่อนและหลังการสอนด้วยโปรแกรมการฝึกยืน ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ มีพัฒนาการด้านร่างกาย (กล้ามเนื้อใหญ่) เรื่องการยืน ดีขึ้น
2. ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกยืน ในนักเรียนบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ พบว่านักเรียนมีพัฒนาการหลังการสอนจากการใช้โปรแกรมการฝึกยืน สูงขึ้นก่อนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้โปรแกรมการฝึกยืน ทำให้นักเรียนเรียนรู้การควบคุมการเคลื่อนไหวได้เพิ่มขึ้น จึงทำให้นักเรียน มีความสามารถพัฒนาการด้านร่างกาย (กล้ามเนื้อใหญ่) เรื่อง การยืน ดีขึ้นตามลำดับ